

ἔσθιοντα, (λόγος ὄντος περὶ ὀνομάτων, ἐφ' οἷω ἔργω
ἕκαστον εἶη) ῥ' Ἐχοιμεν ἄν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν,
ἐπὶ ποίῳ ποτὲ ἔργω ἄνθρωπος ὀψοφάγος καλεῖται;
ἔσθισι μὲν γὰρ δὴ πάντες ἐπὶ τῷ σίτῳ ὄψον, ὅταν
παρῆ· ἀλλ', οἶμαι, ἔγω ἐπὶ γε τῷ ὀψοφάγῳ
καλεῖνται. ῥ' Οὐ γὰρ ἔν, ἔφη τις τῶν παρόντων.
ῥ' Τί γὰρ, ἔφη, εἴαν τις ἄνευ τῆς σίτης τὸ ὄψον αὐτὸ
ἔσθῃ, μὴ ἀσκήσεως ἀλλ' ἡδονῆς ἕνεκα, πότερον ὀψο-
φάγος εἶναι δοκεῖ, ἢ ἔ; ῥ' Σχολῆ γ' ἄν, ἔφη, ἄλλος
τις ὀψοφάγος εἶη. ῥ' Καί τις ἄλλος τῶν παρόν-
των· Ὁ δὲ μικρῷ σίτῳ, ἔφη, πολὺ ὄψον ἐπεσθίων;
ῥ' Ἐμοὶ μὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ ἔτος δοκεῖ δικαίως
ἄν ὀψοφάγος καλεῖσθαι· καὶ, ὅταν γε οἱ ἄλλοι ἄν-
θρωποι τοῖς θεοῖς εὐχωνται πολυκαρπία, εἰκότως ἄν
ἔτος πολυψίαν εὐχοίτο. Ταῦτα δὲ τῆς Σωκρά- 4

785

ἔγω] Sic, non coniungite ἔγω, exprimi iussi. nec enim hic significatio temporis locum habet, non utique. quamquam nostri dicunt, *er heißt deswegen noch nicht etc. Ern.* Mihi placet Vatic. I lectio: ἀλλ', ὅκ οἶμαι, πῶ ἐπὶ τῷ γε ὀψοφάγῳ.

δ. 3. αὐτὸ] Edd. vett. αὐτῷ, quod Stephan. mutavit in αὐτῷ. quod si probas cum Ernelto, est *sumptus opsonium*, quod secum attulerat aut acceperat is, qui tangitur conuiuia. Sed αὐτὸ, quod Reiskius coniecit, recepi ex marg. Steph. et Bessarione. Nam exquisite significat, *merum, solum.* vid. ad Cyrop. VIII, 4, 2.

ἀσκήσεως] Miror, doctos viros vocem ἀσκήσεως suspectam habuisse. Non semel mentio fit in his *σωμασκέντων, σωμασκίας et ἀσκήσεως.* Est autem h. l. ἀσκήσις *vita athletarum, et leges, quibus, qui ei se dederunt, adstricti sunt.* Hoc sensu est in illo Galeni in Protrept. ad Artes init. διὰ τῷτο ἄν ἔγωγε φαίην ἀσκησιν ἔχειν ὑγιείας, ἀλλὰ νόσου εἶναι ἐπιτή-

δευμα: rationem in antecedentibus affert, quia *σωμασκέντες* tenerentur *ἀναγκοφάγειν*, h. e. e certa quadam lege cibos capere, qua lege plurimum carnis comedendum iis erat, ut pinguescerent et robustiores fierent: vnde *athleticus victus et athletice viuere* etiam prouerbio dicitur. Vid. Budaeus ad Pandectas p. m. 134. Sed imprimis Mercurialis de Art. Gymn. L. 1, c. vlt. et Faber Agonistic. III, 1. 2. Sensus igitur est: *Si quis opsonium edit sine pane, non quod athleta est, nec ex athletice vite consuetudine et lege, sed voluptatis causa, poteritne is ὀψοφάγος dici?* Ern. Ergo inutilis habenda est Leonclauii coniectura *ἀστυσεως, condimenti.*

σχολῆ γ' ἄν] Suidas, ὑδ' ὄλωσ, ὑδαμῶσ, βραδέωσ. v. Perizon. ad Aelian. IX, 24. Ern.

πολὺ ὄψον] Iunt. πολὺ σίτον, perperam.

ἐπεσθίων] Int. τί δοκεῖ εἶναι: *Quid tibi videtur de eo, qui cum exiguo pane comedis opsonii, multum?*